



بررسی اثر نوع توده و تیمار هورمونی BAP بر باززایی درون شیشه‌ای گیاه دارویی زوفا (*Hyssopus officinalis L.*)

مرتضی علیزاده^۱ - بهمن حسینی^{۲*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱/۳۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۴/۵

چکیده

زوفا (.)، از مهمترین گیاهان دارویی و ادویه‌ای متعلق به تیره نعناعیان می‌باشد که مبدأ آن آسیای صغیر است. تکثیر و بهره‌برداری از پتانسیل بالقوه گیاهان دارویی از اهداف فن‌آوری‌های نوین از جمله بیوتکنولوژی و کشت بافت می‌باشد. در این تحقیق اثر نوع توده و غلظت‌های مختلف هورمون BAP بر باززایی گیاه زوفا در شرایط کشت درون شیشه‌ای مطالعه گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل با سه نوع توده (همدان، شیراز و مشهد) و در چهار سطح BAP (۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۶، ۰/۰۸ میکرومولار) و در سه تکرار انجام گردید. نتایج آنالیز داده‌ها نشان داد که توده‌های موردنظر مطالعه از نظر میانگین باززایی دارای اختلاف معنی‌داری می‌باشند. در هر سه توده کمترین میانگین باززایی و درصد باززایی در محیط MS بدون هورمون مشاهده شد. در توده همدان بیشترین میانگین شاخصاره باززایی شده (۰/۰۷) و درصد باززایی (۰/۰۸) در تیمار ۰/۰۴ میکرومولار BAP بدست آمد. در توده شیراز تیمار ۰/۰۴ میکرومولار BAP با میانگین ۰/۰۷ شاخصاره باززایی شده و ۰/۰۸ درصد باززایی مناسب‌ترین تیمار هورمونی بود. غلظت ۰/۰۲ میکرومولار BAP در توده مشهد با میانگین ۰/۰۶ شاخصاره باززایی شده و درصد بهترین تیمار شناخته شد. کمترین میزان درصد باززایی نیز با صفر درصد در محیط کشت‌های MS بدون هورمون و حاوی ۰/۰۳ میکرومولار IBA بر درصد ریشه‌زایی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بوده است و بیشترین درصد ریشه‌زایی (۰/۰۶۶ درصد) در غلظت ۰/۰۸۴ میکرومولار IBA و کمترین درصد ریشه‌زایی (صفر درصد) در محیط MS ۰/۰۲ بدون هورمون ثبت گردید.

واژه‌های کلیدی: زوفا، توده، باززایی درون شیشه‌ای، تیمار هورمونی

مقدمه

گیاهان موثر می‌باشند. مفتاح‌بازده و همکاران (۱۱)، در مطالعات خود در گیاه بادرنجبویه گزارش کردند که میزان باززایی در توده‌های مختلف دارای اختلاف معنی‌داری می‌باشد. ویتراب و همکاران (۲۳) به منظور بررسی قابلیت باززایی شاخصاره نابجا، تاثیر رقم Sweet و Green purple Ruffles, Dani lemom basil و Basil Methylcinnamate basil (Methylcinnamate)، نوع ریزنمونه تهیه شده (کوتیلدون، دمبرگ، ساقه، برگ‌های بالغ و برگ‌های جوان) و محیط کشت TDZ تکمیل شده با غلظت‌های مختلف هورمون MS (۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۶، ۰/۰۸، ۰/۱۶، ۰/۲۵، ۰/۴۲ و ۰/۸۴ میکرومولار) را در گیاه ریحان بررسی کردند. نتایج مطالعات آنها نشان داد که بین نوع رقم، ریز نمونه و غلظت TDZ از نظر تاثیر روی میزان باززایی تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بیشترین باززایی شاخصاره نابجا، (۰/۰۸۵ درصد) از ریزنمونه‌های برگ‌های جوان در رقم Dani lemom basil در محیط حاوی ۰/۰۸۴ میکرومولار پس از ۴ هفته بدست آمد. در حالیکه رقم‌های Green purple Ruffles و Basil Methylcinnamate basil به ترتیب دارای مقادیر باززایی ۰/۰۳۶ و ۰/۰۲۸ درصد بودند. پرآوری شاخصاره در محیط کشت بیشتر تحت تاثیر هورمون‌های

زوفا (.)، گیاهی خشبي، چند ساله، متعلق به تیره نعناعیان با منشای آسیای صغیر است. میزان انسان در پیکره رویشی زوفا بین ۰/۰۳ تا ۰/۰۱ درصد و در برخی منابع ۰/۰۱ تا ۰/۰۸ درصد گزارش شده است (۶). مهمترین ترکیبات تشکیل دهنده انسان، پینوکامفن (۰/۰۵ درصد)، آلفا و بتا-پین، کامفن و الکل‌های سzkوپیترنپی می‌باشد. پیکره رویشی همچنین حاوی فلاونوئید، تانن (۰/۰۵ تا ۰/۰۸ درصد)، مواد تلخ (۰/۰۳ تا ۰/۰۶ درصد) و موادی دیگری مانند دیزومین، هیسوپین و ترکیبات موسیلازی است (۳).

کاربرد تکنیک کشت بافت و افزایش راندمان باززایی گیاهان دارویی می‌تواند نتایج امیدوار کننده‌ای را در تولید داروهای گیاهی با کیفیت و کمیت بالا ایجاد کند (۲۱). عوامل مختلفی مانند توده، محیط کشت، نوع و غلظت مواد هورمونی و غیره در میزان باززایی

۱- کارشناس ارشد، گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

۲- استادیار گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

(*)- نویسنده مسئول: (Email: b.hosseini@urmia.ac.ir)

بافت گروه علوم باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه انجام گردید. به منظور خذعفونی سطحی بذور زوفا، از آنول ۷۰ درصد به مدت ۱ دقیقه، هیپوکلریت سدیم ۲/۵ درصد و مدت زمان ۵ دقیقه استفاده گردید. همچنین در تمامی تیمارهای خذعفونی کننده از ماده توین ۲۰، به مقدار ۱ الی ۲ قطره، به منظور افزایش تماس بهتر ماده خذعفونی کننده با پوشش بذر استفاده گردید. در پایان چند بار خذعفونی با آب مقرط نیز انجام شد. پس از کشت بذور، فلاسکهای حاوی بذور در اتاق‌های رشد با شرایط دمای روز ۲۵±۲ و دمای شب ۲۲±۲ درجه سانتیگراد، نور سفید فلورسنت و فتوپریود ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی با شدت نور ۳۰۰۰ لوکس قرار گرفتند.

بررسی اثر نوع توده و تیمار هورمونی BAP بر میزان باززایی درون شیشه‌ای گیاه زوفا

این آزمایش به منظور بررسی اثر نوع توده بر میزان باززایی ریزنمونه گره با استفاده از ۳ نوع توده مختلف به صورت فاکتوریل در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی با دو فاکتور A نوع توده در سه سطح (توده‌های مشهد، شیراز و همدان) و B نوع محیط هورمونی در چهار سطح (غلاظت‌های صفر، ۲/۲، ۴/۴ و ۱۳/۲ میکرومولار BAP در محیط کشت MS) در سه تکرار انجام گردید. در پایان واکشت‌ها حداقل درصد و میانگین باززایی در هر تیمار یادداشت گردید. نمادهایی که برای دادن نوع تیمارها و غلاظت‌های مورد استفاده در این آزمایش به کار گرفته شده است عبارتند از:

فاکتور اول A (نماد توده‌های مختلف):

توده همدان (A₁)

توده شیراز (A₂)

توده مشهد (A₃)

فاکتور دوم B (نماد بتنیل آدنین: BAP):

غلاظت صفر میکرومولار در لیتر (B₁)

غلاظت ۲/۲ میکرومولار در لیتر (B₂)

غلاظت ۴/۴ میکرومولار در لیتر (B₃)

غلاظت ۱۳/۲ میکرومولار در لیتر (B₄)

بررسی اثر نوع محیط کشت پایه و غلاظت IBA بر ریشه‌زایی گیاه زوفا

به منظور شناسایی محیط کشت مناسب ریشه‌زایی از دو محیط کشت پایه MS و MS ۱/۲ به تهایی و محیط کشت MS ۱/۲ تکمیل شده با ۴ چهار غلاظت هورمون IBA (۱/۵، ۱/۴/۹۲، ۱/۴/۹۲ و ۹/۸۴ میکرومولار) استفاده گردید. آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام و در پایان واکشت‌ها، درصد و میانگین ریشه‌زایی در تیمارهای مختلف هورمونی اندازه گیری گردید.

گروه سیتوکینین می‌باشد و در صورتیکه هورمون‌های اکسینی بدون توجه به غلاظت BAP تاثیری در پرآوری شاخصاره ندارند (۱۶). تایج بررسی‌ها در گیاه دارویی نعناع فلقلی نشان داد که حداقل میزان تولید شاخصاره به مقدار ۴۹/۸ درصد از ریزنمونه‌های گره کشت شده در محیط کشت MS تکمیل شده با (BAP ۴/۴ میکرومولار) (۲۲). در افسنطین غلاظت BAP ۲/۲ (BAP ۰/۵ میکرومولار) (۱۳)؛ در سیر BAP ۴/۴ (BAP ۰/۵ میکرومولار) (۸) و در باززایی گونه‌ای اکالیپتوس (*Eucalyptus tereticomis*) (BAP ۴/۴ (BAP ۰/۷ میکرومولار) و NAA ۲/۷ (NAA ۰/۵ میکرومولار) (۱۷) بیشترین باززایی را نشان دادند.

در گونه‌ای ریحان (*Ocimum gratissimum L.*) محیط کشت MS ۱/۴ میکرومولار و ۲/۲ میکرومولار IAA مناسب‌ترین محیط جهت باززایی مستقیم گزارش شده است (۹).

ریشه‌زایی توسط عوامل مختلفی مانند وجود تنظیم کننده‌های رشد در محیط، ترکیب نمک‌های پایه، ژنوتیپ و شرایط کشت کترل می‌شود. برای بیشتر گونه‌ها، وجود اکسین برای انگیزش ریشه‌زایی لازم است. همچنین مشخص شده است سلول‌های اکثر دولپه‌ای‌ها می‌توانند در محیط کشت شامل اکسین، سیتوکینین، ویتامین‌ها، مواد معدنی و قند رشد کنند. نسبت اکسین به سیتوکینین جهت القاء و رشد ریشه مهم می‌باشد با افزایش اکسین و کاهش سیتوکینین، ریشه‌ها تشکیل می‌شوند (۲).

در گیاه *Kigelia pinnata* بیشترین درصد شاخصاره‌های ریشه‌دار شده در IBA (۴ میکرومولار) با میانگین ۴/۴ ریشه در شاخصاره بدست آمد. بیشترین طول ریشه‌ها در غلاظت IBA (۱ میکرومولار) با ۴۷ درصد ریشه‌زایی گزارش شد (۵). در ریشه‌زایی گیاه‌چهه‌ای پرآوری شده در *Hydrastis camadensis* در غلاظت‌های مختلف هورمون IBA، بیشترین میزان توسعه ریشه در محیط کشت ۱/۲ MS تکمیل شده با ۱ الی ۲ میکرومولار IBA بدست آمد. بیشترین درصد ریشه‌زایی (۶۳/۵ درصد) در غلاظت ۲ میکرومولار IBA با حدود ۳/۸ ریشه در هر ریزنمونه با متوسط طول ۸/۴ میلی‌متر بدست آمد. (۲۰).

این آزمایش به منظور ارزیابی فاکتورهای موثر در باززایی درون شیشه و همچنین دستیابی به دستورالعمل سریع، کارآمد و بهینه تکثیر زوفا در شرایط درون شیشه و بهبود فرایندهای انتقال ژن در گیاه دارویی زوفا انجام گردید.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی، خذعفونی سطحی بذر و شرایط نگهداری و رشد
کلیه توده‌های مورد استفاده در این پژوهش از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه و در طول سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۹۰ در آزمایشگاه کشت

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف هورمون و توده و نیز اثرات متقابل آن‌ها بر درصد باززایی شاخصاره در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بوده است. بطوريکه در توده همدان بیشترین درصد باززایی (۶۵ درصد) و کمترین درصد باززایی (صفر درصد) به ترتیب در غلظت $4/4$ میکرومولار BAP و محیط کشت MS فاقد هورمون مشاهده گردید (شکل ۱). در توده شیراز بیشترین درصد باززایی با ۸۰ درصد در محیط کشت MS تکمیل شده با $4/4$ میکرومولار BAP و کمترین مقدار آن نیز با صفر درصد در محیط کشت‌های MS بدون هورمون و حاوی $۳/۲$ میکرومولار BAP بدست آمد. در توده مشهد بیشترین درصد باززایی (صفر درصد) در تیمار محیط کشت MS بدون هورمون مشاهده شد (شکل ۱).

اثر توده‌های مختلف زوفا بر میانگین باززایی در هر شاخصاره
 جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف هورمونی و اثر متقابل آن با توده بر میانگین باززایی شاخصاره در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد. در هر سه توده کمترین میانگین باززایی در محیط کشت MS بدون هورمون مشاهده گردید. در توده همدان بیشترین میانگین شاخصاره باززایی شده (۷/۸۶) در تیمار $4/4$ میکرومولار BAP بدست آمد. در توده شیراز بیشترین میانگین شاخصاره باززایی شده (۷) در تیمار $4/4$ میکرومولار BAP در توده مشهد با شاخصاره باززایی شده (۲/۲) در تیمار $2/2$ میکرومولار BAP مشاهده گردید. غلظت $2/2$ میکرومولار BAP در توده مشهد با میانگین ۹ شاخصاره باززایی شده دارای بالاترین میانگین باززایی در بین تیمارهای آزمایش بود. در همین توده بین تیمارهای $4/4$ و $۳/۲$ میکرومولار BAP اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید (شکل‌های ۲ و ۳).

سازگاری گیاهچه‌های باززایی شده در محیط درون شبیه
 به منظور استقرار گیاهچه‌های ریشه‌دار شده در مرحله باززایی، از محیط پرلیت استریل استفاده گردید. گیاهچه‌ها بعد از واکنش‌های کافی و رشد مناسب به محیط کشت پرلیت در داخل لیوان‌های پلاستیکی و سپس به منظور حفظ رطوبت به داخل جعبه‌های پلاستیکی انتقال داده شدند. برای آبیاری گیاهچه‌های سازگار شده از محلول $MS\frac{1}{2}$ و $1/4$ غلظت استفاده شد. سازگاری به تدریج و طی چهار هفته صورت گرفت. گیاهچه‌ها پس از سازگاری به شرایط کلخانه انتقال یافتند.

تجزیه و تحلیل آماری

داده‌های حاصل از آزمایش با استفاده از نرم‌افزار کامپیوترا SAS ۹.۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در ابتدا نرمال بودن داده‌ها بررسی شد و داده‌هایی که نرمال نبودند توسط روش تبدیل زاویه‌ای ($\text{Arc sin}\sqrt{x} + 0.5$) نرمال شدند. برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون FLSD استفاده گردید. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel 2007 استفاده شد.

نتایج و بحث

ضد عفونی سطحی و جوانه زنی بذور

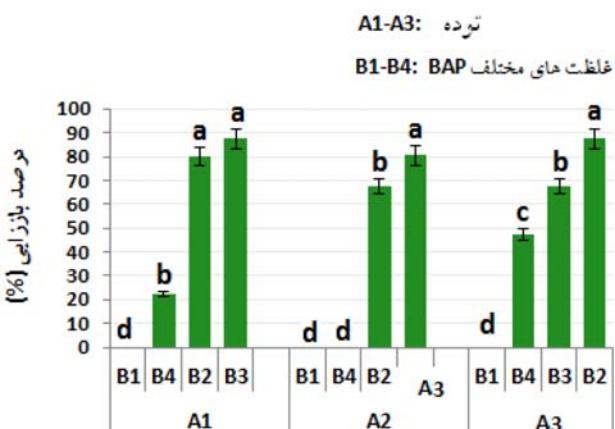
پس از ضد عفونی بذرها، هیچ‌گونه عالم آلودگی در آنها و محیط کشت مشاهده نگردید. یک هفتنه پس از کشت، جوانه‌زنی شروع و تمامی گیاهچه‌ها دارای ریشه‌ها و شاخصاره‌های نرمال بودند. درصد جوانه‌زنی بذور ۶۰ درصد بود. پس از انجام بررسی‌ها و اندازه‌گیری صفات مورد نظر داده‌های بدست آمده برای هر یک از این آزمایش‌ها بطور جداگانه مورد تجزیه واریانس قرار گرفته و میانگین‌های حاصله از طریق FLSD مورد ارزیابی قرار گرفتند.

اثر نوع توده بر درصد باززایی شاخصاره

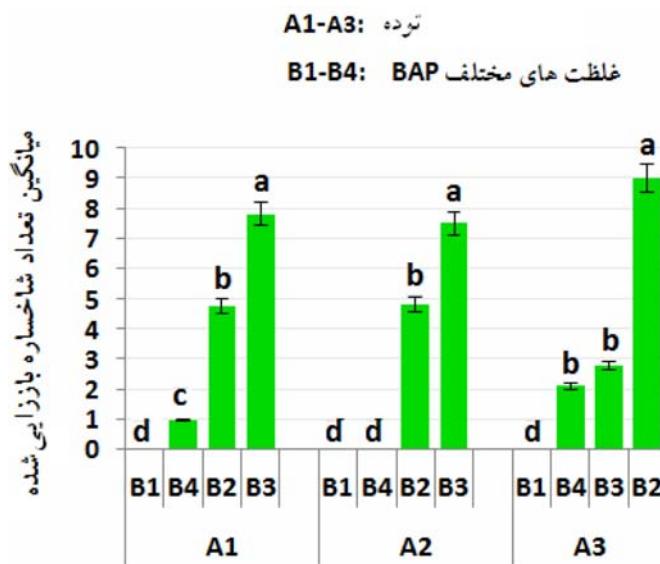
جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه تحت تأثیر ژنتیک و غلظت‌های مختلف بنزیل آدنین (BAP) در محیط کشت

میانگین مریعات	درصد باززایی	درجه آزادی	منابع تغییرات
-۰/۱۵ ^{ns}	۹۲۹/۸۸ ^{**}	۲	ژنتیک (A)
۷/۵۰۸ ^{**}	۳۱۹۶/۹۰۵ ^{**}	۳	تیمار هورمونی (B)
۰/۶۸ ^{**}	۶۵۸/۴۵۶ ^{**}	۶	اثر متقابل (A*B)
-۰/۰۷۶	۲۹/۳۷	۲۴	اشتباه آزمایش
			برش دهی اثر متقابل (A×B)
۲/۸۷ ^{**}	۶۱۰/۳۵ ^{**}	۳	a ₁ (همدان)
۳/۲۴ ^{**}	۲۸۵۰/۰۴۹ ^{**}	۳	a ₂ (شیراز)
۲/۸۴ ^{**}	۱۰۵۳/۴۱۶ ^{**}	۳	a ₃ (مشهد)
۱۵/۹۸	۱۷/۵۵		ضریب تغییرات (%)

ns و **: به ترتیب نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد می‌باشد.



شکل ۱- تأثیر توده‌های مختلف و ترکیب هورمونی بر درصد بازیابی شاخصاره ریزنمونه گره گیاه زوفا
حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ در بین میانگین‌ها در آزمون FLSD می‌باشد.



شکل ۲- تأثیر توده‌های مختلف و ترکیب هورمونی بر میانگین بازیابی شاخصاره در ریزنمونه گره گیاه زوفا
حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ در بین میانگین‌ها در آزمون FLSD می‌باشد.

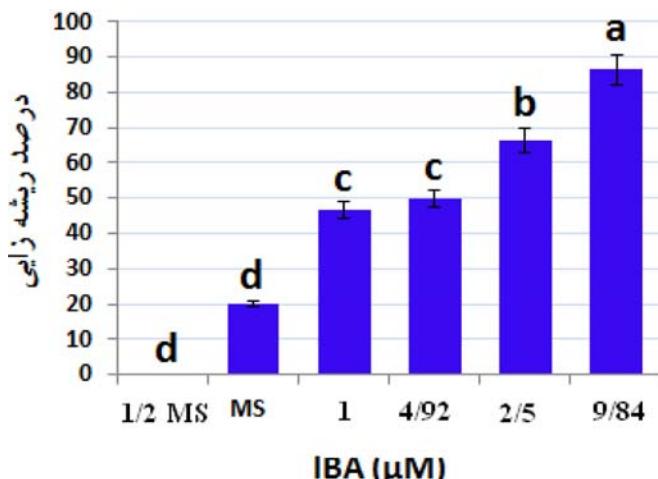
اثر غلظت‌های مختلف IBA بر طول ریشه
جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف IBA بر طول ریشه‌های تشکیل شده در سطح احتمال ۱٪ معنی دار می‌باشد. بیشترین طول ریشه (۱۴/۳۳ میلی‌متر) در میکرومولار MS غلظت IBA بدست آمد و کمترین مقدار هم در محیط‌های ۲/۵ میکرومولار IBA بدست آمد و کمترین مقدار هم در تیمارهای ۱ و ۴/۹۲ میکرومولار IBA اختلاف معنی داری وجود نداشت (شکل ۵).

اثر غلظت‌های مختلف IBA بر درصد ریشه‌زایی
جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف IBA بر درصد ریشه‌زایی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است. بیشترین درصد ریشه‌زایی (۸۶/۸۶ درصد) در غلظت ۹/۸۴ میکرومولار IBA و کمترین درصد ریشه‌زایی (صفراً درصد) در محیط کشت $\frac{1}{2}$ MS بدون هورمون بدست آمد که البته بین این تیمار و محیط کشت MS اختلاف معنی داری ملاحظه نشد. همچنین بین تیمارهای ۱ و ۴/۹۲ میکرومولار IBA اختلاف معنی داری ثبت نگردید (شکل ۴).



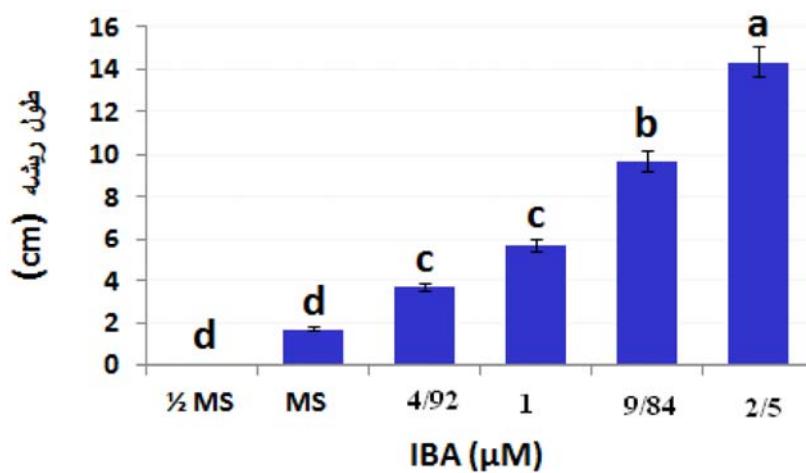
شکل ۳- مقایسه توده‌های مختلف زوفا از لحاظ میانگین باززایی

A: تعداد شاخساره در محیط حاوی $\frac{1}{2}$ میکرومولار BAP در توده مشهد
B: تعداد شاخساره در محیط حاوی $\frac{1}{4}$ میکرومولار BAP در توده شیراز
C: تعداد شاخساره در محیط حاوی $\frac{2}{5}$ میکرومولار BAP در توده همدان



شکل ۴- تأثیر تیمارهای مختلف هورمونی بر درصد ریشه‌زایی گیاهچه‌های باززا شده در شرایط درون شبیه‌سایی گیاه زوفا

حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ در بین میانگین‌ها در آزمون FLSD می‌باشند.



شکل ۵- مقایسه میانگین تیمارهای مختلف هورمونی بر طول ریشه در گیاهچه‌های باززاشده زوفا

حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵٪ در بین میانگین‌ها در آزمون FLSD می‌باشند

روی اثرات ژنتیک و تنظیم کننده‌های رشد در کشت ریزنمونه‌های هیپوکوتیل کتان روغنی (*Linum Usitatissimum L.*) صورت گرفت، نشان داده شد که در بین ژنتیک‌های مورد مطالعه، تفاوت معنی داری از لحاظ پتانسیل تشکیل جوانه نایجا وجود دارد. نسبت بهینه تنظیم کننده‌های رشد برای بازیابی شاخصاره به ژنتیک یا رقم استگنج دارد (۴).

عکس العمل های متفاوت توده های مختلف در غلظت های متفاوت هورمونی توسط خیلی از پژوهشگران در سایر گیاهان نیز گزارش شده است (۱ و ۲۳).

مفتاخیزاده و همکاران (۱۱) در مطالعات خود بروی گیاه بادرنجبویه گزارش کردند که استفاده از ژنتیک‌های مختلف اثر معنی داری در میزان بازیابی این گیاه دارد. آن‌ها در مطالعات خود از ژنتیک‌های همدان، قزوین، رشت و ارومیه استفاده کرده و نشان دادند که بیشترین درصد بازیابی با ۸۶ درصد مربوط به ژنتیک ارومیه میانگین ۲/۵ گیاهچه می‌باشد. همانند نتایج گزارش شده از سایر پژوهشگران در این پژوهش نیز تاثیر ژنتیک در بازیابی گیاه زوفا معنی دار بوده و با نتایج آنها مطابقت دارد.

مشخص شده است که گیاهان چوبی نسبت به گیاهان علفی، به غلظت های بالاتری از اکسین نیازمندند. هورمون اکسین برای القای ریشه ضروری بوده و در خیلی از گیاهان به صورت موققیت آمیزی برای افزایش درصد ریشه زایی مورد استفاده قرار گرفته است (۲). با این حال رفتار ریشه زایی گیاهان مختلف در غلظت های مختلف تیمار هورمونی اکسین متفاوت می‌باشد. نانوا و همکاران (۱۴) در مطالعه‌ای روی ریشه‌زایی گیاه زوفا در غلظت‌های متفاوت هورمون IAA (صفر، ۰/۰۵، ۰/۰۱ و ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر) مشاهده کردند که بیشترین درصد ریشه‌زایی (۹۰ درصد) مربوط به تیمار ۰/۰ میلی-گرم در لیتر با طول ۷/۷ میلی‌متر می‌باشد. نتایج این مطالعه نیز اشکار ساخت که جهت القای ریشه و ریشه زایی استفاده از هورمونهای اکسینی ضروری می‌باشد و حداکثر درصد ریشه زایی در محیط کشت MS تکمیل شده با هورمون IBA (۹/۸۴) میکرومولار در لیتر تولید می‌شود.

مینا و همکاران (۱۲) در مطالعه ریشه‌زایی گیاه دارویی *Citrullus colocynthis* با استفاده از غلظت‌های متفاوتی از هورمون IBA، بیشترین درصد ریشه‌زایی را در غلظت ۴ میلی‌گرم در لیتر با ۲۴ ریشه در هر شاخصاره در محیط MS و کمترین ریشه‌زایی را در محیط حاوی ۲ میلی‌گرم IBA گزارش کردند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که توده های مختلف رفتار متفاوتی به غلظت های مختلف هورمونی نشان می‌دهند به طوری که بیشترین درصد بازیابی در توده مشهد و همدان با ۸۶/۸۴ درصد به ترتیب در محیط کشت‌های حاوی ۲/۲ و ۴/۴ میکرومولار BAP و

سازگاری گیاهان بازیابی شده در شرایط درون شیشه انتقال گیاهچه‌های ریشه دار از محیط درون شیشه به محیط گلدانی به راحتی انجام پذیرفت. بدليل وجود شرایط مناسب و رعایت برخی نکات از جمله تامین رطوبت و همچنین تعذیه گیاهان با مواد غذایی محیط کشت MS، پس از گذشت حدوداً ۴ هفته گلدانهای منتقل شده به اتفاق سازگاری به محیط گلخانه منتقل گردیدند. میزان موفقیت در سازگاری گیاهان در این مرحله، بیش از ۹۵ درصد ثبت گردید.

بحث

کشت درون شیشه‌ای در گیاهان مختلف از جمله گیاهان دارویی جهت کاربردهای مختلف بیولوژیکی ازجمله تکثیر کلونی، تولید گیاهان عاری از ویروس، انتقال ژن و تولید متابولیتهاي ثانويه مورد استفاده قرار می‌گيرد. در موفقیت اين تکنيک فاكتورهای متعددی از جمله نوع مواد گیاهی، نوع و سن ریزنمونه، ترکیبات محیط پایه و غلظت و نوع هورمونهای گیاهی و همچنین شرایط مختلف محیطی موثر می‌باشد (۲۱). يکی از فاكتورهای موثر روی رشد و نمو در کشت درون شیشه، تاثیر مواد گیاهی بهویژه انتخاب ژنتیک می‌باشد. در ارتباط با بازیابی درون شیشه‌ای گیاه زوفا مطالعات زیادی انجام نشده است و این اولین مطالعه در ارتباط با بررسی اثر نوع توده و ترکیبات مختلف هورمونی بر بازیابی این گیاه می‌باشد.

نتایج بدست آمده از این آزمایش نشان داد که توده‌های مورد استفاده گیاه زوفا در غلظت‌های مختلف BAP دارای بازیابی متفاوتی بودند. در ارتباط با پراوری گیاه زوفا از ریزنمونه گره و هورمون شبه سیتوکینین (PBU) (PBU) نتایج این مطالعه نشان داد که غلظت ۱ استفاده شده است. (۱۸) نتایج این مطالعه نشان داد که میکرومولار هورمون PBU دارای قابلیت بالایی در ارتباط درصد ریزازدیادی و پراوری ان می‌باشد. همچنین نانوا و همکاران (۱۴) از ریزنمونه نوک ساقه و مواد فعال بیولوژیکی نظیر بنزیمیدازول (BI) و مشتقان فنوكسی استیک اسید و اسید فولیک جهت بازیابی و ریز ازدیادی گیاه زوفا استفاده کردند. در ارتباط با مقایسه اثر نوع توده بر ریزازدیادی و بازیابی گیاه زوفا گزارشی منتشر نشده است.

مطالعات اصغری (۱) نشان داد که اثر توده بر درصد و میانگین بازیابی گیاه ریحان معنی دار می‌باشد. مطالعه ۴ توده مختلف ریحان شامل ارومیه، همدان، اردبیل و مجارستان در محیط MS تکمیل شده با غلظت‌های متفاوت BAP (صفر، ۲/۵، ۵/۵ و ۷/۵ میلی‌گرم در لیتر) بیشترین درصد بازیابی در توده مجارستان و در غلظت ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر BAP با ۹۰ درصد و میانگین ۷/۱ گیاهچه در هر ریزنمونه ثبت گردید. همچنین طبق تحقیقات بوربولیس و همکاران (۴)، که

میکرومولار IBA بدست آمد. نتایج بدست آمده از این پژوهش می‌تواند برای تکثیر موفقیت آمیز گیاه زوفا در تکنیک کشت بافت مورد استفاده اساسی تری قرار گیرد.

حداکثر میانگین باززایی در توده مشهد با ۹ گیاهچه در ریزنمونه در تیمار ۲/۲ میکرومولار BAP بدست آمد. بالاترین درصد ریشه زایی ۹/۸۴ گیاهچه‌های باززایی شده گیاه زوفا (۸۶/۶۶ درصد) در غلظت

منابع

- ۱- اصغری ف. ۱۳۸۹. بررسی اثر توده، ریزنمونه و ترکیبات هورمونی مختلف در باززایی گیاه ریحان (*Ocimum basilicum*). رساله کارشناسی ارشد. گروه باغبانی، دانشگاه ارومیه.
- ۲- ترابی گیگلو م. مسیحا س. مجیدی ا. خسروشاهی م. و ولیزاده م. ۱۳۸۰. تعیین مناسب ترین تنظیم کننده رشد در کشت درون شیشه ای انتهای شاخساره میخک (*Dianthus caryophyllus* L.). مجله دانش کشاورزی ۱۱: ۵۰-۴۹.
- 3- Bernath J. 1993. Cultivation Medicinal Plant. Mezo. Publ. Budapest. 566 p.
- 4- Burbulis N. Blinstrubiene A., and Kupriene R. 2009. Regeneration of adventitious shoots of linseed (*Linum usitatissimum* L.) from hypocotyle explants. Zemdirbyste-Agriculture, 96 (3): 168-175.
- 5- Dennis T. and Puthur J. 2004. Thidiazuron induced high frequency shoot organogenesis in callus from *kigelia pinnata*. Academic Sinence, 45: 307- 313.
- 6- Dzhumaevkh K. 1986. Dynamics of essential oil accumulation in *Hyssopus seravschanicus*. Process Nature Academic Science, 6: 31- 33.
- 7- Gabriela F., Luciani A., Mary C.P., and Curvetto N.R. 2006. Effect of explants and growth regulators in garlic callus formation and plant regeneration. Plant Cell Tissue Organ Culture, 87: 139-143.
- 8- Gopi C., Nataraja S.Y., and Ponmurgan P. 2006. *In vitro* multiplication of *Ocimum gratissimum* L. through direct regeneration. African Journal of Biotechnology, 59: 723-726.
- 9- Meftahizade H., Lotfi M., and Moradkhani H. 2010a. Optimization of micropropagation and establishment of cell suspension culture in *Melissa officinalis* L. African Journal of Biotechnology, 9: 4314- 4321.
- 10- Meftahizade H., Moradkhani H., Naseri B., Lotfi M., and Naseri A. 2010b. Improved *in vitro* culture and micropropagation of different *Melissa officinalis* L. genotypes. Journal of Medicinal Plants Research, 4: 240-246.
- 11- Meena M., Meena R., and Patni V. 2010. High frequency plant regeneration from shoot tip explants of *Citrullus colocynthis* an important medicinal herb. African Journal of Biotechnology, 9 (31): 5037- 5041.
- 12- Muhammad, Z., Riazur, R., and Muhammad, F. (2007). Hormonal regulation for callogenesis and organogenesis of *Artemisia absinthium* L. African Journal of Biotechnology, 6: 1874-1878.
- 13- Nanova Z., Slavova Y., Nenkova D., and Ivanova I. 2007. Microclonal propagation of *Hyssopus officinalis*. Bulgarian Journal of Agricultural Science, 13: 213- 219.
- 14- Oluk E., and Cakir A. 2009. Micropropagation of *Origanum sipyleum* L. an endemic medicinal herb of Turkey. African Journal of Biotechnology, 8 (21): 5769- 5772.
- 15- Rout G.R., Samantaray S., Mottley J., and Das P. 1999. Biotechnology of the rose a review of recent progress. Science Horticulture, 81: 201- 228.
- 16- Roberson D., Cristiane L., Francine L., Henrique K., and Marguerite Q. 2005. Plant regeneration from cotyledonary explants of *Eucalyptus camaldulensis*. Science Agriculture, 62: 406-412.
- 17- Rolli E., Ricct A., Bianchi A., and Bruni R. 2011 Optimisation of *in vitro* propagation of *Hyssopus officinalis* L. using two-node explants and N-phenyl-N'-benzothiazol-6-yl-urea (PBU), a new urea-type cytokinin. Journal Horticultural Science and Biotechnology 86(2), 141-145.
- 18- Shahzad A., and Sharma R. 2008. Thidiazuran induced regeneration from cotyledonary nod explant of *Abelmoschus moschatus*. World Journal of Agriculture Sciences, 4(4): 449- 452.
- 19- Shan-shan H., Chun-zhao L., and Praveen S. 2007. Plant regeneration of an endangered medicinal plant *Hydrastis canadensis* L. Scientia Horticulturae, 113: 82-86.
- 20- Tripathi L., and Tripathi J. N. 2003. Role of biotechnology in medicinal plants. Tropical Journal of Pharmaceutical Research. 2 (2): 243-253.
- 21- Van Eck J.M., and Kitto S.L. 1992. Regeneration of peppermint and orange mint from leaf disks. Plant Cell, Tissue and Organ Culture, 30: 41-49.
- 22- Winthrop B., Phippen E., and James S. 2000. Shoot regeneration of young leaf explants from basil. *In vitro* Cellular and Developmental Biology Plant, 36 (4): 250- 254.